

**Wychowanie przedszkolne, oddział 3,4,5 – latków A, 15.05.2020 r. –
Magdalena Rusiniak**

Temat: „Biedroneczki i nie tylko”

1. Omówienie wyglądu biedronki.

Obrazki biedronek

R. pokazuje dzieciom obrazek biedronki z 2 oraz z 7 kropkami. Informuje dzieci, że w naszym kraju występują biedronki z 2 i 7 kropkami. Następnie pyta: *Jaka jest biedronka?, Jak wygląda?* Wybrane dzieci opisują jej wygląd, swoje skojarzenia itp.

2. Zapoznanie z wierszem „Mała biedroneczka”

*1. Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapał ją pajęczek w swoją pajęczynę.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

*Biedroneczko, leć do nieba,
przynieś mi kawałek chleba.*

*2. Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapał ją wróbelek, niesie tę kruszynę.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

*Biedroneczko, leć do nieba,
przynieś mi kawałek chleba.*

*3. Mała biedroneczka siedem kropek miała,
na łące zielonej wesoło fruwała.
Złapała ją żaba i po wodzie płynie.
„Uratuję cię, biedronko, a ty mi coś przynieś”.*

*Biedroneczko, leć do nieba,
przynieś mi kawałek chleba.*

Rozmowa na podstawie wysłuchanego utworu.

- *Gdzie latała mała biedronka?*
- *Ile kropek miała mała biedroneczka?*
- *Jakie zwierzęta spotkała na łące?*
- *Co powiedziało jej każde zwierzątko?*

3. Słuchanie opowiadania M. Strękowskiej-Zaremby *Barwy ochronne*.

Mała, zielona żabka siedziała na skraju wiosennej łąki i z zachwytem przypatrywała się bajecznie kolorowym motylkom, które z trudem można było odróżnić od kwiatów rosnących w zielonej trawie.

– Jakie one piękne, kolorowe, cudne! – wzdychała raz po raz.

Postanowiła podejść bliżej, żeby się nacieszyć widokiem motyli. Zanim weszła w trawę, rozejrzała się trwożnie. Jak wszystkie żaby bała się długonogiego bociana, który na pewno chciałby ją zjeść. Nigdzie nie zobaczyła ani czerwonych nóg, ani czerwonego dzioba, ani białych skrzydeł. Śmiało więc ruszyła przez łąkę, aż doszła między barwne kwiaty i równie barwne motyle. Zadarła zielony łepiek, żeby się im przyjrzeć. Iskierki słonecznego światła tańczyły na płatkach kwiatów i na skrzydełkach motyli. To był przepiękny widok. Wtem na łąkę padł cień. Jeden, drugi, dziesiąty. „Bociany!” – przestraszyła się żabka. Zadarła zieloną głowę jeszcze wyżej i odetchnęła z ulgą. Ptaki, które przyleciały nad łąkę, miały czarne pióra i były mniejsze od bocianów. Żabka mogła nadal podziwiać kolorowe motyle. Ale gdzie się one podziały? Przed chwilą fruwały przed zielonym noskiem żabki, a teraz zniknęły. Jak to możliwe?

– Uważaj, nadepniesz na mnie. Co tu robisz? – spytał zielony pasikonik.

– Przepraszam. Szukam motyli – wyjaśniła żabka. – Dlaczego ukryłeś się pod liściem? Czy w pobliżu jest bocian? – zaniepokoiła się.

– Bociana na szczęście nie widziałem, za to widzę mnóstwo motyli. Udają kwiaty, żeby zmylić ptaki, które na nie polują.

– Naprawdę? – żabka nie mogła się nadziwić.

Rzeczywiście, pośród kwitnących kwiatów siedziały kolorowe motylki. Były tak barwne jak kwiaty, więc trudno je było zauważyć. Gdy tylko czarne ptaki odleciały, motyle poderwały się do lotu. Ich skrzydełka znów migotały w słońcu najpiękniejszymi barwami.

– Są kolorowe jak kwiaty, żeby oszukać tych, którzy na nie polują – zrozumiała żabka. – Też chciałabym być taka kolorowa – westchnęła z rozmarzeniem.

– Lepiej nie. Motyle mają swoje barwy ochronne, a ty i ja swoje. Chodźmy tam, gdzie jest bardziej zielono, tak będzie bezpieczniej.

– Naprawdę? – żabka nie mogła uwierzyć, że jest zielona nie bez powodu. Dopiero gdy zielony pasikonik usiadł między zielonymi źdźbłami trawy i całkiem przepadł żabce z oczu, uwierzyła, że sama też może się ukryć przed wzrokiem bociana.

– Teraz żaden bocian mnie nie zobaczy – szepnęła, wskazując w gęstą trawę.

– Nie zobaczy, chociaż na twoim miejscu nie bałbym się bociana aż tak bardzo. On woli myszy, dżdżownice, ryby i, niestety, pasikoniki. Żaby nie bardzo mu smakują.

– Naprawdę? – żabka aż otworzyła zielony pyszczek. Była malutka, więc to naturalne, że wciąż się dziwiła.

Rozmowa na temat opowiadania.

Dzieci opowiadają o łące w maju. Wymieniają nazwy kwiatów i zwierząt, które występują na łące. Odpowiadają na pytanie: *Dlaczego motyle są kolorowe, a żaby i pasikoniki zielone? Jakie znacie jeszcze inne zwierzęta, które mają swój wygląd zewnętrzny (barwy) dostosowany (dostosowane) do środowiska, w którym żyją?*

4. *Ślimak, ślimak, pokaż rogi* – poznawanie wyglądu ślimaka i jego zwyczajów.

Zdjęcia ślimaków różnego gatunku, napis **ślimak**.

R. umieszcza zdjęcie ślimaka, a pod nim napis **ślimak**. Razem recytują popularną rymowanąkę o ślimaku: *Ślimak, ślimak, pokaż rogi. Dam ci sera na pierogi*. Pyta dzieci, czy ślimak ma rogi i czy lubi ser. Zapoznaje dzieci z ciekawostkami na temat ślimaka. Pokazuje zdjęcia przedstawiające różne rodzaje ślimaków.

Ślimak nie ma rogów tylko czułki, na końcu których są umieszczone oczy (pokazuje, gdzie znajdują się czułki). Czułki pomagają ślimakom dobrze orientować się w otoczeniu. Ślimak najbardziej lubi świeże liście. Najczęściej wybiera sobie miejsca, gdzie jest dużo wilgoci – nie lubi suszy, czyli okresu bez deszczu. Zamyka się wtedy w skorupce i czeka na lepszą pogodę.

5. Ćwiczenia manualne *Ślimaki* (dla chętnych)

Dla każdego dziecka: plastelina, podkładka, muszelka, kolorowa kartka z bloku technicznego, nożyczki.

Dzieci robią wałeczki z plasteliny w wybranym kolorze, a następnie zwijają je, formując ślimaka. Na koniec umieszczają ślimakowi na wierzchu muszelkę. Gotowe ślimaki kładą na liściach wyciętych z zielonego papieru.

6. Praca w kartach

Dzieci 3 – letnie: *Przygoda biedronki*

Wyprawka plastyczna, karta F.

Dzieci przyglądają się każdemu obrazkowi, opowiadają, co dzieje się na każdym obrazku, opowiadają, co spotkało biedronkę.

Dzieci 4 – letnie: Kolorowanka *Biedronka*

Kolorowanka przedstawiająca biedronkę, czerwone i czarne kredki.

Dzieci nazywają kolory, których użyją do kolorowania rysunku, kolorują biedronkę.

Dzieci 5 – letnie:

- Karta pracy, cz. 5, nr 33

Dzieci kolorują rysunek zgodnie z kolorem kropek,

- Karta pracy, cz. 5, nr 34

Dzieci kolorują rysunek, opowiadają o nim, rysują po śladach drogi biedronki, nazywają kwiaty przedstawione na zdjęciach, wskazują kwiaty, które widziały podczas wycieczki na łąkę.

– Karta pracy, cz. 5, nr 35

Dzieci oglądają obrazki, odnajdują różnice między nimi i zaznaczają je na dolnym obrazku, naklejają w pustych polach zdjęcia kwiatów (odszukane wśród naklejek) według wzoru (rytmu) z poprzedniej karty.

– Karta pracy, cz. 5, nr 36

Dzieci nazywają zwierzęta narysowane na klockach, odnajdują wśród naklejek ich zdjęcia, naklejają zdjęcia po prawej stronie, na klockach o takim samym kształcie, jaki mają klocki z obrazkami, rysują po śladach motyli, kolorują ich rysunki.